

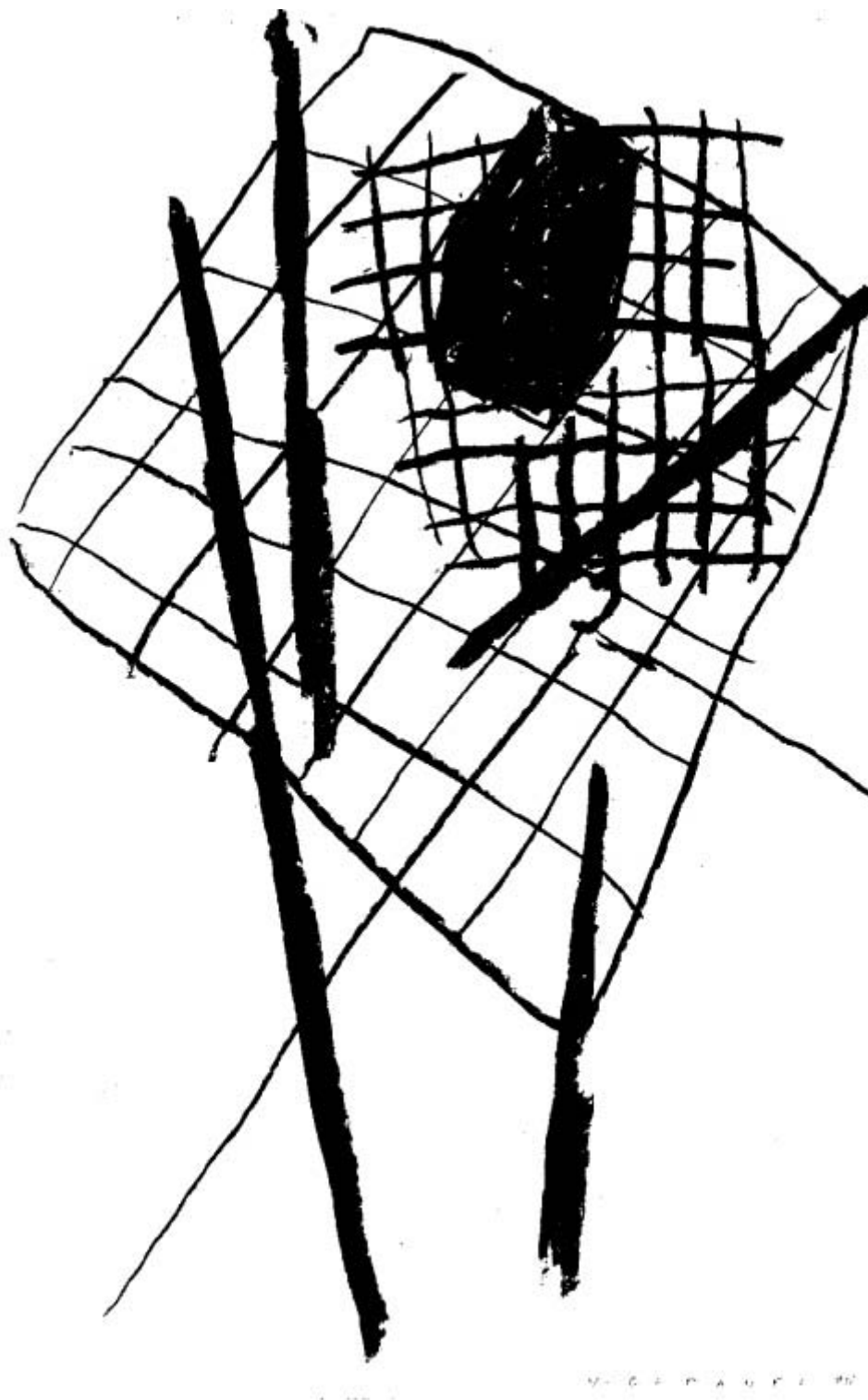
Geofyzikální ústav AV ČR
Archiv výtvarného umění

Vás srdečně zvou
na šestnáctou výstavu cyklu
Setkávání

Vladimír Gebauer
Obrazy, krabice, kresby

Zahájení 12. 4. 2006 v 16.30 hodin
v přednáškovém sále GFÚ

13. dubna - 9. června 2006
otevřeno po-pá 8.00-16.00 hodin

Vladimír Gebauer, kresba, papír

Výtvarníků podobných malíři Vladimírovi Gebauerovi (1946) je málo, způsob jeho tvorby je osamělý, důstojný a nebezpečný. Nebezpečí je v malé vzdálenosti tvůrce a díla, v prolnutí tvorby s osobním životem. Jedinečnost Gebaurova díla není v nezvyklých formálních postupech, v nevšedních technikách, v atraktivních námětech, je v silném vztahu ke každému motivu, k použitému materiálu, ve zjitřeném citu. Pocit veliké krásy ale vždycky hraničil s

bolestí. Bolí natržený papír, bolí zlomená tužka, bolestivá je čára dělicí plochu plátna, barevná skvrna na bílém papíru. Co bolí je možná zraněné, určitě živé. Vladimír G. navíc do svého díla nepodstrkává přídatné významy, nic nevysvětluje, nevtipkuje ani nepolitizuje. Samozřejmě si při práci něco myslí, něco má rád, cosi ho trápí, do něčeho nebo do někoho by nejraději s chutí kopnul, ale to všechno zůstává venku, za dveřmi obrazu, kresby nebo objektu. Dvnitř se to dostat nesmí, uvnitř je krása až zatrne. – Život umělců mimo kulturní centra je těžký, Vladimír G. žije a pracuje v Novém Strašecí. Krajina, dokonce krajina z blízkého okolí města, dál zůstala jeho jistotou, východiskem. Více než dvacet let už ale nevytváří obrazy připoutané ke skutečnosti. Osamocené předměty, krajinné prvky, znaky a symboly přenáší do plochy plátna nebo papíru, ukládá do nízkých krabic. Síla a smysl Gebauerova umění je v přímém vizuálním působení. V dobrém díle je totiž vždycky víc, než malíř chtěl, víc než tužil, než si myslel, že do obrazu vložil. Je tam hodně z podvědomí, z estetického potěšení, z osobní morálky, zkušenosti získané odborným školením i vlastním tápáním. Navíc je v každém díle stále přítomný okamžik zásadního rozhodnutí, úlomek času, ve kterém se dílo začalo definitivně vzdalovat svému tvůrci. Právě teď, musí se malíř rozhodnout a nikdo to za něho neudělá, je na obraze všechno jak mám být, nelze nic ubrat ani přidat. Teď je čas obraz odložit. Čas tvůrce se ani po tomto zlomovém okamžiku nezastaví. Krása zastížená v díle se nemění, naplňuje se však novými obsahy. - Gebauerův způsob tvorby se podobá práci básníka. Básníci vyhledávají jedinečná slova, řadí je za sebou a vedle sebe v ploše stránky, v přirozeném rytmu, v melodice řeči. Malíř vybírá tvary, linie, plochy, objemy a barvy, rozmísťuje je v prostoru papíru či plátna, a také si, podobně jako prokletý básník, nikdy nebude svým dílem stoprocentně jistý. Tvůrčí nejistota je věčná, rodí se z nemožnosti naplnění básnického citu. Vladimír G. se nikdy nedoví, jestli vyčerpал všechny své možnosti, dosáhnul nejzazšího bodu, konečného cíle. Ví totiž, že je něco podstatnějšího než rukodílná zručnosti a řemeslná dokonalost; touha po uchopení neuchopitelného, vyšší harmonie než výtvarný soulad. Znovu a znovu se bude pokoušet o nemožné. Jiří Hůla

Jiří Hůla (1988,2006)